

hvormed det ærede Udvalg har ledsaget dette Forslag, men da hele Udvalget lader til at være enigt derom, skal jeg ikke opholde mig videre derved. Jeg antager, at det maa være klart nok, at Meningen er, og at altsaa Domstolene maa forstaa Bestemmelsen saaledes, at der haves ingen egentlig Revisionsret for Skipperen overfor Mandstabet, hvad enten det er over eller under 18 Aar. — Vædringsforslaget under Nr. 7 forekommer mig ikke at være ganske heldig affattet, jeg synes, at Ordet Opholdssted ikke er heldigt. Den nærmeste Forstaaelse af Vædringsforslaget, som det ligger for, vil være den, at der i det Reglement, der er Tale om, skal gives ved kongelig Anordning, skal træffes Bestemmelse om, hvor Skibsmandstabet skal opholde sig om Bord, altsaa træffes Bestemmelse om Skibsmandstabets Opholdssted om Bord, men det er jo ikke Meningen. Hele denne Uklarhed eller Ukorrekthed vilde kunne rettes, hvis man brugte det Ord, som den ærede Ordfører kom til at bruge i sit sidste Foredrag, idet han i Stedet for Opholdssted sagde Opholdsrum, det vil jo betegne, hvad der er Meningen med det, der skal fastsættes ved Reglementet, nemlig, hvorledes de enkelte Rum, Fokkelufaset, skulle være indrettede. — Tør jeg henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, at det vist ikke er klart, som Vædringsforslag Nr. 8 begynder, at der i første Stykkes anden Linie i § 71 skal sættes „ „ „ „ efter Afregningsbog, thi der staar jo „ „ „ „. Jeg ved ikke, om den ærede Formand har bemærket det.

Formanden: Jeg har vel ikke nævnt dette Punkt, men har selvfølgelig set det.

Det. Hansen: Ja, jeg forstaaer ikke Meningen, thi der skal jo blot efter Ordet „hvori“ indskydes en Del Sætninger. — Vædringsforslag under Nr. 9, hvis Indhold jo gælder i det tyvende Rige, giver Mandstabet en vis Ret til at have lidt Frihed, naar Skibet ligger i Havn; det forekommer mig, at man uden den Fare kan vedtage det, thi som min ærede Sidemand (Knudsen) allerede har fremhævet, naar et Skib er i Havn, vil der altid kunne faas ekstra Mandstab, undtagen maaste i ganske særlig paatrængende Tilfælde, men dem er der taget Hensyn til ved Vædringsforslaget. Man kan jo ikke sige, at naar man giver Mandstabet en vis Ret, aabner man derved Vejen for Stridigheder og Ræblierer osv. Det gør man altid, naar man vil give to Parter visse Rettigheder lige overfor hinanden, saa er der Mulighed for, at de kunne komme op at

stændes og komme i Proces med hinanden. Sligt kan kun afhjælpes ved at gøre den ene Part retløs lige overfor den anden, mellem Herre og Slave, de Steder, hvor der er Slaveri, kan der hverken opstaa juridiske Stridigheder eller Processer. — Jeg ønsker endnu at dvæle lidt ved Vædringsforslaget til § 87, ikke fordi jeg kan tiltræde min ærede Sidemand's Forslag, det kan jeg ikke, men fordi jeg gerne vilde henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, om ikke det hele Forhold bliver temmelig slet ordnet, saaledes som det nu staar, og om der ikke kunde findes paa en bedre Løsning. At et Mandstab, der virkelig tror, at dets Liv bliver udsat for Fare ved at skulle gaa til Søs, fremsætter en Begæring hos Skipperen, om at han vil optage en Besigtigelse, det er dog ganske naturligt, men at deraf skulde følge baade Straf og Erstatning i stort Omfang, hvis Mandstabets Opfattelse viser sig urigtig, det er, forekommer det mig, høist ubilligt. Jeg antager, at dette vil føre til, at Mandstabet aldrig tør vove at fremsætte en saadan Begæring, thi det risikerer alt for meget derved, baade Straf og Erstatning. Ganske vist staar der, at disse Følger kun skulle indtræde, naar der ikke var rimelig Grund til Besigtigelsen, det er det Punkt, der skal lægges Vægt paa, men Mandstabet vil maaste hertil sige: Ja, det, vi anse for en rimelig Grund, finder maaste Skipperen, Konsulen, eller hvem der faar med det at gøre, høist urimelig. Altsaa, Mandstabet risikerer alt for meget ved at fremsætte denne Begæring. Dette at straffe, fordi der fremsættes en Begæring om Besigtigelse, som de vedkommende tro er nødvendig endogsaa for at sikre deres Liv, er meget haardt. Det minder lidt om Reglerne i et Spil, der hedder „Nysgerrig Hanrei.“ Hvis man er nysgerrig og forlanger Oplysninger og det viser sig, man har uret, rammer der en store Ulykker. Vilde det ærede Udvalg ikke tage under Overvejelse, om man ikke kunde se at faa en upartist Autoritet til at træffe Afgørelsen om det dog nogenlunde simple Spørgsmaal, om der skal finde Besigtigelse Sted eller ikke. Det kunde jo meget nemt ske ved at henvise Spørgsmaalet til Konsulen, hvis det er i Udlandet, her i Landet er der jo Autoriteter nok til at tage en saadan Bestemmelse — at altsaa Mandstabet, det behøver jo saa ikke at være Tjertallet — eller en Del deraf kan henvende sig her i Danmark til Politimesteren og i Udlandet til de danske Konsuler og fremsætte en Begæring om, at der maa finde Besigtigelse Sted til Afgørelse af, hvorvidt Skibet er sødygtigt eller ikke sødygtigt. Om man saa